

have ifølge Forordning 15de November 1816 Underofficererne, saavel gifte som ugifte, kun Krav paa Kvarter in natura; de Gifte kunne gjøre Fordring paa et eget Værelse med Dobbelt seng og Kaffeovn, forsynet med Røgeindretning, og de Ugifte paa et fælles Værelse med andre Digestillede. Men ved Forhandlinger mellem Indenrigsministeriet og Kommunerne ere disse indtil videre gaaede ind paa ifedetfor Kvarter in natura at give Underofficererne Kvartergodtgjørelse, og denne Godtgjørelse er successive stegen saaledes:

	Indtil 1ste April 1871.	Fra 1ste April 1871.	Fra 1ste April 1878.
For en Stabsjergent, gift eller Enkemand . . .	120 Kr.	144 Kr.	180 Kr.
— do. ugift	60 —	96 —	132 —
— Oversergent, gift eller Enkemand . . .	120 —	120 —	156 —
— do. ugift	60 —	72 —	108 —
— Sergent, gift eller Enkemand	108 —	108 —	144 —
— ugift Sergent og for en Korporal . . .	60 —	60 —	96 —

Det lader sig nu vel neppe antage, at Boliger, pasjende efter Nutidens Fordringer, for disse Underbefalingsmænd ville kunne erholdes billigere; men da Kommunerne maa bære Halvdelen af, hvad Godtgjørelsen for disse Boliger overstiger den ved Forordning 1816 fastsatte Betaling af 24 Kr. aarlig, er det forholdsvis betydelige Summer, som Garnisonsbysterne uden nogen i selve Indkvarteringslovgivningen begrundet Forpligtelse maa udrede for at staffe Hærens Underbefalingsmænd pasjende Boliger.

Overhovedet vise, som alt bemærket, Garnisonsbysterne Regnsfaber, at medens disse Udgifter til Indkvartering for ca. 20 Aar siden kun vare ubetydelige, er denne Udgiftspost navnlig efter Emanationen af Hærløven af 1867 stadig stegen og er nu, efterat Lov af 25de Juli 1880 betydeligt har forøget Antallet af Hærens Underbefalingsmænd, vokset op til en Byrde, der tynger stærkt paa Kommunerne aarlige Budgetter. Det tør i denne Henseende være tilstræffeligt at henvise til de i Rigsdagssamlingen 1881—82 under Behandlingen af Lovforslaget om Fastsættelse af visse Kjøbstæder som Garnisonssteder i Landstinget fremkomne Dplysninger. Ifølge disse have Udgifterne med den ordinære Indkvartering udenfor Kjøbenhavn allerede i 1880, foruden Virkningerne af den reviderede Hærløve kunde gjøre sig gjældende, andraget ca. 364,822 Kr., og heraf have de paagjældende Garnisonsbyster betalt 94,665 Kr. eller ca. 25 pCt. Vi tillade os at formene, at denne forholdsvis betydelige Stat, der er lagt paa Garnisonsbysterne, navnlig naar henses til, at Kjøbenhavn er aldeles fri for dette Paalæg, er en Ubillighed mod disse, der snarest mulig bør hæves. Da Kjøbstæderne ligesom Kjøbenhavn gennem Vigningskatten betale deres Andel i Udgifterne med Indkvarteringen, stjønnes der nemlig ikke nogen rimelig Grund til hderligere og det endog med betydelige Beløb at bestatte de enkelte Kjøbstæder, som faae Garnison. Valget af disse maa komme til at afhænge af den enkelte Kjøbstads Beliggenhed og øvrige Forhold. Men ligesom man ikke bør lægge en særlig Stat paa en By, fordi den ifølge sin Beliggenhed faaer en Statskole, eller fordi den har en Statshavn, eller fordi de almindelige Samfærdselsforhold medføre, at man gjør den til Endepunkt for Jernbaneanlæg, saaledes bør heller ikke den Omstændighed, at Staten finder det hensigtsmæssigt at vælge en By til Garnisonssted, føre til, at man i dyre Domme lader den betale for den indirekte Fordel, som en Garnison antages at bringe den. Denne indirekte Fordel er derhos i mange Tilfælde bleven meget overvurderet, og den kan under ingen Omstændigheder opveie den forholdsvis betydelige Udgift, som den paagjældende Kommune — foruden forøgede Omkostninger til Skolevæsenet — for Tiden direkte maa yde til Indkvarteringen, og som kommer til at hvile paa mange Andre end dem, der mulig indirekte have Gavn af Garnisonen. Den vil derhos i ethvert Tilfælde saa godt som ganste forbynde, saa snart Militæret bliver kaserneret, og denne Foranstaltning vil i denne Henseende stille Kjøbstæderne med Garnisonen ganste paa samme Fod som Hovedstaden.